

Hacker Otaku VS. Tổng Tài

Contents

Hacker Otaku VS. Tổng Tài	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	6
6. Chương 6	8
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	12

Hacker Otaku VS. Tổng Tài

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, hài, 1×1, gian xảo công, ngây thơ thụ, HE. Pairing: Cảnh Minh Uy (Aaron) x Black O (Tiêu Dương)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hacker-otaku-vs-tong-tai>

1. Chương 1

Taoyan.

“Hello, tuy anh đổi máy tính nhưng tôi vẫn vào được (^_^)/”

“Tôi không biết cậu là ai, nhưng tôi không có thời gian đùa với cậu, mau rút khỏi máy tính của tôi đi.” Nam nhân vô cùng tức giận hung hăng gõ bàn phím, đã liên tục thay ba cái máy tính, cũng làm phương pháp bảo vệ lợi hại hơn trước, nhưng vẫn bị xâm lấn không ngừng.

Ác mộng này bắt đầu từ cuối tuần trước, Cảnh Minh Uy trong thời gian tăng ca đang xem một phần bảng báo cáo cuối cùng, đột nhiên máy tính không thuộc khống chế của anh, tự động nhảy ra một cửa sổ word trắng: “Rốt cuộc quơ được một con gà thịt (^____^y)”

Cảnh Minh Uy tuy rằng không hiểu quá rõ về máy tính, nhưng đối với tầm quan trọng của hệ thống an toàn máy tính vẫn rất rõ ràng, cho nên cũng mời nhân viên của bộ kỹ thuật của công ty làm một số biện pháp bảo vệ đặc biệt với các bản ghi chép, nhưng loại tình huống này, nhìn thế nào cũng đều là bị người khác xâm nhập hệ thống. Cảnh Minh Uy hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc, lúc này nhỏ luôn phích điện.

Xem xong bảng báo cáo về đến nhà thì đã khuya, nhưng bởi vì vừa mới bị người ác ý xâm lấn, làm cho anh không có cách nào lên mạng tìm kiếm một số tư liệu cần thiết, việc này chỉ có thể mang về nhà làm.

Sự thật chứng minh suy nghĩ của Cảnh Minh Uy đã rất đơn giản rồi, vừa mới mở máy tính ra, xem tài liệu chưa được mấy phút, máy tính lại tự động nhảy ra một cửa sổ màu trắng: “(>_

2. Chương 2

“Hi, lại gặp nhau (^V^)/”

Trên trán Cảnh Minh Uy nổi một đường gân xanh, mạnh tay gõ lên bàn phím “Không được gây cản trở công việc của tôi...”

“A, người đang làm việc thực đáng sợ (x____x), vậy đợi chút nữa lại đến quấy rầy anh.”

“Rõ ràng dùng máy tính ban đầu để lên mạng, dùng máy tính mới để hoàn thành công việc, tên kia sao vẫn có thể xâm nhập...” Cảnh Minh Uy hiện ra cảm giác vô lực, tên kia rốt cuộc là ai, mà người anh dùng không một ai có thể ngăn cản tên kia? Cố tính người mà anh nghĩ có thể ngăn cản tên kia lại là người mà anh càng không muốn nhìn thấy hơn, quả thực đúng là tra tấn tinh thần của anh mà.

...

Hacker BBS —— mạng hacker, đây là BBS tập kết toàn bộ những người ham hacker trên toàn thế giới.

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:10 phút

MajorCloud:

“Nôn ~~, các đồng nghiệp, hôm nay bất hạnh xâm nhập vào một máy tính, 300G phần cứng đều là phim nhựa, tôi tò mò tùy tiện mở mấy bộ, thế nhưng đều là hai người đàn ông đang làm tình, tôi không chịu được... Các đồng nghiệp, dạ dày bốc lên, hôm nay báo cáo đi ra từ nơi này!”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:12 phút

Người trả lời JoyToy:

“Sex, ***

man’s ***.”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:14 phút

Người trả lời CuteTom:

“Người có máy tính đó là một người gay?”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:15 phút

Người trả lời MonterLand:

“Gay?”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:16 phút

Người trả lời Black O:

“Kỳ thị? Gay!?”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:16 phút

Người trả lời AiYa:

“Không có, tôi thích nhất là gay ^0^, ngoài ra tôi cũng muốn báo cáo, hôm nay xâm nhập vào một máy tính, dĩ nhiên là một trận địa từ tính, toàn bộ 2000G đều không ngăn lại, nhưng bên trong không có một cái gì, tra xét sắp xếp vật lý một chút, nhãn hiệu của mỗi loại phần cứng cũng không giống nhau, đáng sợ!!!!”

“Ngày 11 tháng XX năm XX, AM 12:18 phút

Người trả lời Black O:

“Phần cứng Otaku?”

...

“Hello, công việc hoàn thành chưa? (^ ^)/”

Cảnh Minh Uy vừa mới hoàn thành xong công việc đang chuẩn bị tắt máy tính, đã bị khổng chế: “Làm gì?”
đường nhiên Cảnh Minh Uy có thể lựa chọn trực tiếp tắt máy, nhưng lại không muốn làm như vậy, chuẩn bị nhìn xem cái tên kia rốt cuộc chuẩn bị làm gì.

“(> _

3. Chương 3

“Hôm nay anh trở về thật sớm a, thật hiếm thấy (o)”

Cảnh Minh Uy vừa mở máy tính ra, đối phương lập tức nhảy vào, nếu là trước kia chắc chắn sẽ phát hỏa, nhưng mà hiện tại đã tập mãi thành thói quen: “Cậu không phải suốt ngày chỉ ngồi máy tính không có chuyện gì làm chứ...”

“Tôi là hacker otaku a (* ^ ^ *)”

“Otaku?” Đối với Cảnh Minh Uy mà nói, đây tuyệt đối là một danh từ mới.

“Chính là ý một người thích một thứ gì đó cuồng nhiệt đến mức cực đoan a (@ o @) ||||, nhưng vì để khí phách một chút, tôi mới sửa nó thành hacker otaku, không tôi chứ (^ ____ ^) y”

“Không cần biết nó là ta hay là ku, cậu có thể không đánh biểu tình hay không, nhìn thấy nó tôi lại phiền lòng.”

“Không được, nó có thể thay biểu hiện tâm tình của tôi (~ ^ O ^ ~), đúng rồi, còn chưa trả lời tôi sao hôm nay về sớm vậy!!”

“Đây là tự do hoạt động của tôi, không tất yếu phải nói với cậu.”

“o (? ” ? ”) o đã quen như vậy rồi còn không nói cho tôi biết, được rồi, tôi đi... bye (; ° °)”

Cảnh Minh Uy nhanh chóng cầm lại được quyền chủ động khổng chế, nhưng trong lòng ngược lại có chút không được tự nhiên: “Khác thường, tuyệt đối khác thường, cái tên này bình thường sẽ đông xả tây xả một đồng lớn, hôm nay thế lại chỉ nói vài câu liền đi, rất khác thường.” “????” Minh sao lại nghĩ mấy cái chuyện linh tinh như vậy? Nhất định là gần đây mệt mỏi do mệt nhọc oanh tạc, cần thời gian để nghỉ ngơi...” Cảnh Minh Uy đóng máy tính, nằm xuống, ở trên giường lẩm nhẩm liên tục, sau đó ngồi bật dậy: “Shit, không ngủ được.” “Tên kia dựa vào cái gì không để ý đến mình, thế nhưng không đợi mình đuổi đã tự động logout, shit.” Cảnh Minh Uy chính vì việc này mà cảm thấy rối rắm.

...

Hacker BBS —— mạng hacker, đây là BBS tập kết toàn bộ những người ham hacker trên toàn thế giới.

“Ngày 31 tháng XX năm XX, AM 10:05 phút

Black O:

“Ai ~ ~ rất không dễ tiếp xúc... Hôm nay lại như mọi lần chui vào máy tính của “Aaron”, cùng nói chuyện với người bất đồng thế giới thật sự là rất khó (____) b, cảm giác thất bại ~ ~, tôi phải tỉnh lại, báo cáo hôm nay xong.”

“Ngày 31 tháng XX năm XX, AM 10:09 phút

Người trả lời MontherLand:

“Phải có tự giác của otaku > . O.

4. Chương 4

Hệ thống internet cả công ty bị xâm nhập, công việc bị bắt đình trệ một buổi sáng, được nhân viên kỹ thuật cứu giúp đúng lúc. Người đầu tiên Cảnh Minh Uy nghĩ đến chính là tên kia, mấy ngày nay đều không nhìn thấy tên kia, “Chẳng lẽ là BO trả thù?” Nhưng cũng không loại trừ kẻ khác.

Nhân viên phòng kỹ thuật đem báo cáo về mức độ xâm phạm của sự kiện lần này trình lên Cảnh Minh Uy, Cảnh Minh Uy hơi hơi lật vài tờ, phân phó mấy người có thể rời đi.

Chuyện lần này tuyệt đối không phải trùng hợp, mà là dự mưu, làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì, nhất định có nguyên nhân, kẻ làm điều này nhất định sẽ có hành động, nhìn xem hắn chơi trò xiếc gì, Cảnh Minh Uy quyết định im lặng xem biến này.

Sự tình không ngoài sở liệu của Cảnh Minh Uy, tư liệu nghiên cứu về công trình mới nhất của bọn họ bị đánh cắp, thậm chí dựa theo toàn bộ kế hoạch của bọn họ đầu tiên đẩy dờ thị trường, toàn bộ kế hoạch của case này trong công ty bị đảo lộn.

“Vẫn là muốn đánh cắp tư liệu công ty...”

Cảnh Minh Uy cũng không có biểu hiện ra bối rối hoặc nổi trận lôi đình, lẳng lặng đứng trước bức tường bằng kính, hưởng thụ cảm giác đứng từ trên tầng cao nhìn xuống mọi thứ nhỏ bé xuất hiện bên dưới, món nợ này anh sẽ đáp trả mười lần.

...

“o(???)o hôm nay vẫn không định để ý đến tôi sao?”

“(9__6) tôi biết rồi, bye.”

“Mục đích của cậu đã đạt được rồi.” Cảnh Minh Uy vưng vàng gõ bàn phím.

“A, rốt cuộc anh cũng để ý đến tôi!! (#^.^#)”

“Cậu chính là dùng loại thủ pháp này bức tôi sao!?”

“????? Đánh chết không buông sao? (.m.)”

“Đừng giả ngu, đừng nói không biết chuyện tư liệu công ty chúng tôi.” Cảnh Minh Uy gõ bàn phím, càng gõ càng nhanh.

“Công ty các anh? Làm sao vậy?”

“Còn giả bộ, cậu là người của tập đoàn Tập Diệu nhỉ.”

“A? (-__-)_y~”

“Dám làm mà không dám nhận.”

“Không phải..., mà là tôi rất muốn vào loại công ty lớn này, nhưng loại công ty lớn này lại không cần tôi a (+_+)”

“Shit.”

“... Đừng nóng vội a, anh nói toàn bộ sự việc cho tôi biết đi.”

“Sự việc chính là cậu xâm nhập vào hệ thống công ty tôi đánh cắp tư liệu công trình của công ty tôi, tạo ra tổn thất trực tiếp cho công ty tôi.”

“...”

“Thế nào, nói trúng rồi?”

“Tôi muốn anh hiểu một chút, tôi là hacker, không phải hackers, loại chuyện này tôi sẽ không làm.”

“Không cần phải nói những điều đó với tôi, cậu xâm nhập vào máy tính của tôi là sự thật, còn muốn ngụy biện cho những chuyện mình đã làm như vậy sao?”

“Được, tôi không ngại biện, nhưng tôi sẽ chứng minh, tôi có thể chứng minh bản thân tôi là trong sạch.”

“Chứng minh như thế nào?”

“Ngày mai anh chỉ cần đến công ty như mọi ngày là được.”

“Còn muốn trộm thêm một lần nữa sao?”

“Tôi nói, không phải tôi (#_’ mà, mặc kệ thế nào, tôi sẽ dùng kiếp sống hacker của tôi đánh cược, nếu ngày mai tôi không thể chứng minh bản thân, tôi liền biến mất ()”

“OK.”

...

Hacker BBS —— mạng hacker, đây là BBS tập kết toàn bộ những người ham hacker trên toàn thế giới.

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:25 phút

Black O:

“Tôi đã đánh cược một thứ rất lớn... Nếu thất bại sẽ không có thể nói chuyện phiếm với anh ấy...”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:26 phút

Người trả lời MQ:

“Sớm thoát thân một chút, mặc kệ đánh cược cái gì, mau thua trận đi.”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:26 phút

Người trả lời AiYa:

“Tâm tình của BO thực phức tạp, tôi có thể thông cảm.”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:27 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Lượn, cô gái nhỏ có thể thông cảm cái gì, đây là chuyện đàn ông.”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:28 phút

Người trả lời CuteTom:

“My god, tâm hồn nhỏ bé.”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:29 phút

Người trả lời MotherLand:

“Sao tôi cảm thấy có chút kỳ quái?”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:29 phút

Người trả lời MajorCloud”

“BO, tôi gần đây được khai sáng thật lâu, sẽ không phải cậu...”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:30 phút

Người trả lời AiYa:

“Đúng vậy đúng vậy, khẳng định thế...”

“Ngày 08 tháng XX năm XX, AM 12:31 phút

Người trả lời MQ:

“Rốt cuộc là cái gì?”

...

Cảnh Minh Uy mở máy tính của mình đợi đến 1:30, tên kia vẫn không thấy xuất hiện “Một mình còn chờ mong tên kia.”

5. Chương 5

Ra phòng họp, Cảnh Minh Uy một đường đi vào văn phòng, tùy ý quăng văn kiện lên sô pha, thời hạn cuối cùng giao nộp công trình này chỉ còn vài ngày, dưới tình huống không có chứng cứ vô cùng xác thực, không thể kiện lên cấp trên là tập đoàn Tập Diệu đánh cắp buôn bán cơ mật, thời gian giao án kéo dài sẽ tạo thành ảnh hưởng cực không tốt tới danh dự của công ty, hiện tại ngoại trừ việc sửa án, cũng phải người ra ngoài điều tra chuyện này.

Ngày hôm qua đợi đến hơn ba giờ, BO vẫn không xuất hiện, làm hại anh hôm nay cũng không ngủ ngon.

Máy fax đặt trên bàn vang lên ‘đình’ một tiếng, Cảnh Minh Uy lập tức bật dậy từ sô pha, đi đến chỗ máy fax xem xét.

Giấy trắng + chữ màu đen, BO đến đây.

“(3) Hi, tôi đã đem bản ghi chép tất cả quá trình công ty các anh bị xâm nhập đặt ở ổ C, dưới phần mục lục, còn có tôi tự mình làm biểu thị xâm nhập, đừng có nói là tôi làm nữa, cứ như vậy đi, tôi chịu không nổi, đi ngủ, bye (3)”

Không đợi Cảnh Minh Uy mở miệng, người này liền để lại máy tính đang mở.

“Làm thế nào mà trốn nhanh như vậy

” mở ra văn kiện BO đặt ở trên bàn anh, tỉ mỉ xem qua một lần, quả nhiên không ngoài sở liệu, thể này còn có căn cứ chính xác trong tay.

Cảnh Minh Uy đem hết thấy bố trí thỏa đáng, tức khắc triệu tập hội nghị ban lãnh đạo.

...

Mấy ngày nay BO đều không đến tìm anh, ngày hôm sau cử hành hội nghị tuyên bố tin tức oanh động toàn thành phố, chẳng những tuôn ra vụ bê bối thương nghiệp, ngay cả bê bối bên trong tập đoàn cũng cùng nhau tuôn ra, tức thì làm cho tập đoàn Tập Diệu thân bại danh liệt, cũng nhân cơ hội này thu mua cổ phần công ty Tập Diệu, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, Tập Diệu đã không còn tồn tại.

Cảnh Minh Uy thoải mái dựa lưng vào ghế xoay “Đấu với tôi, ông ăn ngựa của tôi, tôi sẽ bắt quân của ông.”, Cảnh Minh Uy đứng lên nhìn xuống tòa nhà ở vị trí đối diện thấp hơn một nửa so với building của anh, ban đầu cảm thấy chóng mặt, hiện tại tâm tình lại khoan khoái.

Quay người lại, lại nhìn đến máy tính đặt trên sô pha “Tên kia đã nhiều ngày như vậy mà ngay cả bóng dáng cũng không nhìn thấy, sao lại không đến.”

...

Cảnh Minh Uy dự xong một bữa tiệc lớn, về đến nhà rửa mặt chải đầu xong, quanh eo quần một chiếc khăn bước ra khỏi phòng tắm, mở máy tính, tên kia rốt cuộc xuất hiện.

“o_” tôi đến đây //(ToT)//”

“Hôm nay có vẻ rất không tinh thần nhỉ, thế nào, có xem tin tức mấy ngày nay không.”

“Anh lợi dụng tôi nha, hại tôi một ngày cũng không chợp mắt O__O”

“Điều đó chứng minh kỹ thuật của cậu lợi hại, hơn nữa tôi tin tưởng năng lực của cậu.” Vụ án đánh cắp thương nghiệp lần này, Cảnh Minh Uy phân tích tuyệt đối là bên trong công ty có gián điệp, hơn nữa không phải một người, mà là một tổ, sau khi lợi dụng BO trợ giúp mình tra tìm gián điệp bên trong công ty, từ lúc đó tín nhiệm đối với BO đã vượt qua tường tượng của bản thân Cảnh Minh Uy.

“Anh là vui vẻ, còn tôi thì thảm, bị đuổi việc chưa tính còn bị ông chủ tức giận mắng cho một trận, quả thực xui xẻo tới cực điểm o_o”

“Không có thì tìm.”

“Anh nói dễ nghe nhỉ, hiện tại công việc nào có dễ tìm như vậy, huống chi tôi còn không có bằng cấp, hối hận (-#”

“OK, tôi chịu trách nhiệm, đến công ty tôi làm.”

“A!? //|°”

“Công ty chúng tôi vừa lúc thiếu cố vấn bảo mật.”

=@~@= tôi không đi.

“Vì cái gì?”

“Gặp mặt sẽ không có cảm giác thần bí, tôi không đi (^ ^)~*”

“Tôi đây mặc kệ cậu, cảm giác thần bí không thể làm cơm ăn.”

“Chúng ta có sự khác nhau, anh sẽ không hiểu tôi nghĩ như thế nào, tôi cũng sẽ không hiểu anh nghĩ như thế nào (~O) ”

“Nói lại đi a, chui vào máy tính của tôi chính là cậu chứ không phải tôi, theo tôi nói các loại vấn đề linh tinh, tóm lại điện thoại tôi cho cậu, muốn đi làm thì gọi vào số này, sau một tuần sẽ tính cậu tự động bỏ quyền lợi.” “XXXXXXXXXX (số điện thoại)”

“Tôi đi đây...”

“Này...”

“Những người khác đánh nhau đến chảy máu đầu cũng không vào được công ty này, cho cậu ta vào cậu ta lại còn tự cao tự đại.” Cảnh Minh Uy nén giận đóng máy tính, “Shit! Shit! Cậu ta không đến làm thì liên quan gì đến mình, mình tức giận cái gì chứ.”

...

Hacker BBS —— mạng hacker, đây là BBS tập kết toàn bộ những người ham hacker trên toàn thế giới.

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:50 phút

Black O:

“Hôm nay Aaron nói cho tôi vào làm trong công ty bọn họ, tôi không dám đáp ứng, tôi sợ... Áo tưởng tan biến.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:51 phút

Người trả lời MontherLand:

“Bi ai của otaku a, người anh em.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:52 phút

Người trả lời JoyToy:

“Oh no, otaku'member, don't leave us, you're very important.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:52 phút

Người trả lời AiYa:

“Xuất hiện, AiYa đang hưng phấn, máu của tôi đang sôi trào, trời ạ, BO, tôi toàn lực ủng hộ cậu, các cậu nhất định sẽ có kết quả (+ +) , nhất định sẽ có.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:53 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Tiểu nữ nhân lại hưng phấn vớ vẩn.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 11:54 phút

Người trả lời MajorCloud:

“Tôi... Đứng ở lập trường của người đàn ông... Là muốn cản BO huynh lại, nhưng nếu BO huynh thật sự muốn đi, MC tôi cũng sẽ hết sức ủng hộ cậu, người anh em tốt (+__+)”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 12:55 phút

Người trả lời CuteTom:

“Tôi có lẽ đại khái cần biết một chút tình huống...”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 12:55 phút

Người trả lời MQ:

“BO, tôi không ngăn cản cậu, nhưng mà cậu phải rõ ràng.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 12:56 phút

Người trả lời Ruking:

“Không nghĩ tới... Hacker cũng có người vĩ đại như cậu... Cảm động.”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 12:57 phút

Người trả lời LuckY:

“Hữu hoa kham chiết trực tu chiết, mạc đãi vô hoa không chiết chi[1], ai, tự mình nắm chắc đi!!”

“Ngày 14 tháng XX năm XX, AM 12:58 phút

Người trả lời Black O:

“Đây là cái đồng lộn xộn gì thế hả, lúc tôi không ở đây các cậu tưởng tượng đến cái gì rồi a...”

“Này, một ngày cuối cùng, cậu rất cuộc có muốn chức vị này không” tính nhẫn nại của Cảnh Minh Uy đã sắp bị chà sắng, chưa thấy qua có người nhận lời mời còn muốn tổng tài như anh ba giục bốn mời thế này.

> < tôi=”” nghĩ=”” hay=”” là=”” quên=”” đi.=”” “cái=”” gì=”” mà=”” quên=”” đi?=”” cậu=”” làm=”” cho=”” công=”” ty=”” tôi=”” tổn=”” thất=”” thời=”” gian,=”” nhân=”” lực,=”” tiền=”” tài,=”” vật=”” nghiệp=”” linh=”” tinh=”” các=”” loại=”” phí=”” dụng,=”” mới=”” để=”” vị=”” trí=”” đó=”” trống=”” một=”” tuần=”” cho=”” cậu=”” suy=”” nghĩ,=”” vậy=”” mà=”” bây=”” giờ=”” cậu=”” lại=”” nói=”” với=”” tôi=”” là=”” cậu=”” mạc=””>

6. Chương 6

“tôi vẫn không làm được, rất xin lỗi.”

“Rất xin lỗi là được sao? Rất xin lỗi có thể bồi thường tổn thất của tôi sao? »

“__ vậy anh nói làm thế nào bây giờ?”

“Tôi cho cậu một cơ hội, ngày mai công ty chúng tôi có hoạt động thông báo tuyển dụng quy mô lớn, sẽ có mấy ngàn người tham gia, xác suất lựa chọn trúng tuyển hay không là chia đều, đương nhiên tôi sẽ không tham dự vào buổi tuyển dụng đó, cậu phải đến, nếu không đến... Nói làm bầm hừ.”

“Nhưng mà, tôi...”

“Tôi cái gì mà tôi, ngày mai đến cho tôi.”

“//(ToT)// nhưng mà tôi là hacker a, hẳn là tôi uy hiếp anh chứ

~~”

“Cậu nói cái gì?”

“tôi đi trước {{{(>____.

7. Chương 7

BO đã thoát khỏi khống chế, “Khá khen cho cậu BO, trái lại lấy mất quân của tôi, xem tôi mà tìm được cậu thì tôi sẽ xử lý thế nào” Cảnh Minh Uy đã sớm nghĩ ra vài trăm loại phương thức tra tấn BO ở trong lòng.

Mới sáng sớm Cảnh Minh Uy liền lệnh xuống dưới, tất cả tư liệu về nhân sự tuyển dụng ngày hôm qua phải tra từng cái từng cái một, một người cũng không được bỏ sót, đem tư liệu của tất cả những người phù hợp với yêu cầu đặt lên bàn của anh, anh sẽ tự mình xét duyệt.

Trưởng phòng nhân sự thật buồn bực, những người bằng cấp luôn luôn được xem sau, thế nhưng lần này tổng tài lại muốn đích thân thẩm tra tư liệu của người có bằng cấp thấp, thật sự là đoán không ra.

Buổi chiều, một chồng tư liệu đã được bí thư giao cho tổng tài, Cảnh Minh Uy buồn bực khi số người là hơn 100, gia tăng lượng công việc của hắn, “Bút trưởng này cũng sẽ tính với cái tên cậu.”

Cảnh Minh Uy rất cuộc chịu được thị giác ô nhiễm xem xong toàn bộ tư liệu, “Ngu, rất ngu, những người này sao một người còn ngu hơn người kia nữa” Trong tiến trình xem xét Cảnh Minh Uy không phát hiện ra ai là BO. “Đồ lừa đảo, nhìn cậu buổi tối hôm nay còn có thể nói cái gì nữa.”

Cảnh Minh Uy bước ra văn phòng tổng tài, bên ngoài đã tối đen, hắn lại là người cuối cùng rời khỏi, lần này hoàn toàn là bởi vì cái người BO kia làm cho hắn bỗng dưng lãng phí thời gian quý báu.

Đi thang máy xuống lầu, bước ra thang máy, đi về phía cửa, một loạt động tác này lại bị một tập giấy dính trên nền cất ngang, “Nhân viên vệ sinh làm ăn cái gì không biết.” Cảnh Minh Uy nhặt giấy rác lên định ném vào thùng rác bên cạnh nhưng, vừa lúc lật đến mặt đầu trang giấy, người trên ảnh chụp làm cho hắn ngừng động tác, lau lau một lần, thay về mặt khó chịu bằng biểu tình nắm chắc thắng lợi.

...

“(0^ ^0)/ Hello, Aaron, tôi đến rồi.”

“Cậu tới vừa lúc, ngày mai đến công ty đi làm.”

“ — ”

“Còn muốn tôi nói lại một lần nữa không!?”

“(° °|||) anh anh anh... Anh tìm được tôi!?”

“Hắc hắc.”

“(@ @!!) nhất, nhất, nhất định là giả.”

...

Cảnh Minh Uy nói được điện thoại, “Alo, ai vậy?” thanh âm bên đầu kia có vẻ ồm ồm.

“Cậu nói là ai chứ? Tiểu BO, a, không, là Tiêu Dương.”

“A?” Đầu kia chỉ hét lên một đơn âm đã nhanh chóng tắt điện thoại.

“Dám tắt điện thoại của mình...”

...

Hacker BBS —— mạng hacker, đây là BBS tập kết toàn bộ những người ham hacker trên toàn thế giới.

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:20 phút

Black O:

“Mọi người, mau mau mau cứu tôi

~, anh ta anh ta anh ta

muốn tôi ngày mai đi báo danh, còn gọi điện thoại cho tôi (@ khẩu @) Σ thật là đáng sợ.”

...

“BO, cậu mau nghe điện thoại cho tôi.” Cảnh Minh Uy lại gọi thêm vài lần nữa, nhưng đối phương không nhận, vì thế bắt đầu đánh chữ trên bản khổng chế.

BO không đáp lại, mà là buông quyền khổng chế.

“Shit lại dùng cách này, cậu cái tên không có can đảm này.” Cảnh Minh Uy bị tính cách tồi tệ này BO làm tức phát điên rồi.

...

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:22 phút

Người trả lời AiYa:

“BO, đây hoàn toàn là duyên phận, đừng cự tuyệt, BO, các cậu nhất định là trúng mục tiêu ^^/”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:23 phút

Người trả lời MajorCloud:

“Trên thế giới thật sự có duyên phận sao? Nhưng mà chuyện BO cùng Aaron làm cho người ta không tin không được a.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:24 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Xùy, chỉ có phụ nữ mới tin tưởng trò đùa kia, nhất là loại phụ nữ không biết cái gì.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:25 phút

Người trả lời CuteTom:

“CC, cậu nói sao khó nghe như vậy, có một số việc cậu phải tin tưởng a.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:25 phút

Người trả lời LuckY:

“BO, đây không tính là chuyện xấu, hiện tại công việc khó tìm như vậy, có người mời mà còn cự tuyệt, bỏ qua sĩ diện đi.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:26 phút

Người trả lời lisland:

“Ngày mai đi đi, phải nắm chặt cơ hội, nói không chừng từ nay về sau tiền đồ lại rộng mở.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:27 phút

Người trả lời JoyToy:

“Fight. K.O!!”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:27 phút

Người trả lời MontherLand:

“Sự đã thế này, trốn tránh là vô dụng, bằng không cậu cũng chỉ là một otaku vô dụng thôi!!”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:28 phút

Người trả lời BeastFlame:

“Chú ý đến phát triển sau đó, thời khắc truy vấn mới là hướng đi mới nhất.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:29 phút

Người trả lời Ruking:

“Đừng nói nữa, không đi cũng đừng tới chỗ này.”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:30 phút

Người trả lời MQ:

“Lúc đi đừng quên mặc thể diện một chút, đừng dùng cái bộ dạng lôi thôi kia, nhớ rõ phải biến thành một người giống thành phần trí thức, đừng có đeo cái balo đen vô dụng kia, biết không? (lão lệ tung hoành)”

“Ngày 23 tháng XX năm XX, AM 11:32 phút

Người trả lời Black O:

“(>_

8. Chương 8

Tiêu Dương thay xong quần áo, vo tròn quần áo đưa muối cầm trong tay, Cảnh Minh Uy vừa thấy liền muốn học mẫu, mang những thứ này đến cho cậu ta quả thực là lãng phí.

Cảnh Minh Uy tiến lên phía trước, cởi bỏ caravat của Tiêu Dương: “Xem kỹ, caravat phải thắt như vậy.” Động tác chậm rãi, động tác thắt caravat chính xác vì làm mẫu cho Tiêu Dương, hai người dựa vào rất gần, động tác có chút tối, nữ nhân viên cửa hàng ở bên cạnh trộm cười, biểu tình thực quý dị.

“Xem đã hiểu chưa?” Cảnh Minh Uy hoàn thành động tác cuối cùng, chỉnh trang lại complet cho Tiêu Dương.

Khuôn mặt Tiêu Dương đỏ bừng lắc lắc đầu, bị người dựa vào gần như vậy, nhất là người đàn ông kia lại vô cùng xuất sắc, chân tay Tiêu Dương hoàn toàn luống cuống, chỉ biết là dây thần kinh suy nghĩ trong đầu đã đứt toàn bộ, chỉ còn hiện ra khuôn mặt siêu cấp đẹp trai phóng đại ở trước mặt.

“Cậu là đầu heo à.” Cảnh Minh Uy đánh lên đầu Tiêu Dương: “Quên đi, hiện tại cuối cùng cũng là một con người, trở về đi làm cho tôi.”

“Đi làm?” Đầu óc của Tiêu Dương còn chưa hoàn hồn lại, tuy rằng hiện tại là complet phẳng phiu, nhưng về mặt ngốc cùng bộ complet này còn không xứng bằng bộ làm bằng dưa muối đã bị ném vào thùng rác kia đâu.

“Tiêu Dương, tôi thật muốn đánh cậu!!” Cảnh Minh Uy cảm thấy bản thân có phải có bệnh tự ngược hay không, thể nhưng có thể chịu đựng một người đến nông nỗi này.

“Vậy... Vậy hiện tại anh cứ đánh tôi đi!!” Những lời này là lần đầu tiên nói mạnh mẽ của Tiêu Dương, hai mắt tỏa sáng.

“Được, vậy cậu trả lại tiền cho tôi.”

“Cái gì tiền?”

“Tiền tóc, tiền quần áo trên người, tiền giày, tổng cộng 5 vạn, số lẻ không tính.”

“5 vạn? 5 vạn? Tôi từ bỏ.” Tiêu Dương run rẩy trong lòng, nhanh chóng lột bỏ quần áo trên người.

“Này, cậu định lừa thế à?” Cảnh Minh Uy bởi vì lái xe, chỉ có thể vươn một tay đi ngăn lại hành động của Tiêu Dương.

“Tôi tình nguyện lỏa thể...” Tiêu Dương không để ý đến Cảnh Minh Uy ngăn cản càng chịu khó cởi.

Cảnh Minh Uy chịu không nổi hành vi ngu ngốc này, đỗ xe vào lề đường, bắt lấy tay của Tiêu Dương đặt trên ghế, hung hãn nhìn chằm chằm Tiêu Dương: “Nếu cậu còn động nữa, tôi sẽ cưỡng cậu giữa phố.”

“Cưỡng...” Trong đầu Tiêu Dương tự động thoáng hiện ra tiếng rên rỉ kiều mỹ của phụ nữ, sau đó người phụ nữ đó biến thành mình, chấn động toàn thân, đôi mắt vô thần đáng thương hể hể nhìn Cảnh Minh Uy, hơi khóc nức nở “Tôi... Tôi là lần... Lần đầu tiên.”

Cảnh Minh Uy phát điên: “Shit, trở về làm việc cho tôi.”

“Không cưỡng bạo tôi?” Tiêu Dương nhỏ giọng hỏi, cũng sử dụng hai tay che ở trước ngực mình.

Cảnh Minh Uy đỗ xe lần nữa, đã muốn vô lực tiếp tục giải thích với Tiêu Dương, hần tuyệt đối đã tìm cho mình một phiên toái lớn siêu cấp.

Tiêu Dương nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe, cảm khái tình cảnh của mình, trong lòng không ngừng hò hét: “Trả lại cuộc sống otaku cho tôi a!!”

...

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 12:10 phút

Black O:

“//(ToT)// các bằng hữu, hôm nay tôi bị Aaron chà đạp, hần còn cứng rắn chuẩn bị cho tôi một tạo hình mới, nói là tôi thiếu hần tiền, hiện tại tôi không biết bản thân mình (*@ @* _”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 12:11 phút

Người trả lời AiYa:

“Chà đạp? Chà đạp? Chẳng lẽ nói ngày đầu tiên đã xảy ra????? A, thật tốt đẹp rồi... BO, cảm giác thế nào, rất hạnh phúc a, đây là tình cảm bắt đầu phát sinh a!!”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 12:12 phút

Người trả lời Black O:

“?? Đã xảy ra cái gì? Cái gì tình cảm? Không có a, hần khi dễ tôi, tôi cảm giác rất đau xót >0 _

9. Chương 9

Cảnh Minh Uy mở ngăn kéo lấy thuốc dạ dày, đi vào kho hàng dưới tầng hầm, văn phòng kho hàng bị Tiêu Dương hoàn toàn biến thành nhà mình, đắp đóng một chỗ là máy tính không nói, ngay cả cái giường cũ kỹ ở nhà cũng bị cậu mang đến đây. Cảnh Minh Uy thở dài lắc đầu, Tiêu Dương là một người hoàn toàn ngu ngốc với cuộc sống, thật không biết cậu ta làm thế nào để sống đến tận bây giờ.

Nâng thân thể nằm bẹp trên bàn phím của Tiêu Dương dậy: “Đi ăn cơm.”

“Nhưng mà tôi đau bụng.” Tiêu Dương hừ khí vô lực nói.

“Ăn uống không quy luật, không đau mới là lạ?” Cảnh Minh Uy xách Tiêu Dương đi ăn cơm.

Tiêu Dương giống một con mèo bệnh nhảm mắt lại tùy ý Cảnh Minh Uy dẫn đi, đau bụng một chút cũng không dễ chịu, lần sau không bao giờ... muốn đau bụng nữa.

Cảnh Minh Uy đi ô tô vào nhà hàng, Tiêu Dương mở to mắt nhìn nhà hàng xa hoa như vậy, nuốt nước miếng, đếm tiền trong túi mình, nơi này tuyệt đối sẽ vét cạn cậu.

Cảnh Minh Uy sớm đoán được trong đầu Tiêu Dương đang nghĩ cái gì: “Tôi mời, đi mau.”

Tiêu Dương tính toán trong đầu tháng này cơ hồ mỗi một bữa đều là Cảnh Minh Uy mời khách, hơn nữa ăn ở nhà hàng càng ngày càng sang trọng, đến lúc đó Cảnh Minh Uy có thể một lần bảo cậu thanh toán

tiền hay không a? Đột nhiên một thanh âm lao ra trong đầu: “Tiêu Dương, sao cậu có thể lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử được”, trong khi tâm lý giao chiến Tiêu Dương đã đi vào nhà hàng ngồi vào chỗ của mình.

“Cảnh tiên sinh, xin hỏi muốn dùng gì.” Phục vụ sinh mỉm cười giúp Cảnh Minh Uy mở thực đơn.

“Cứ ăn theo những thức ăn nhanh trong thực đơn trước đây là được.”

“Vâng, Cảnh tiên sinh, xin chờ một chút.” Phục vụ sinh đẩy ra.

Tiêu Dương ngồi trong hoàn cảnh này có vẻ co quắp bất an, rốt cuộc vẫn mất tự nhiên.

“Tóc cậu lại phải đi cắt.” Cảnh Minh Uy nhắc chén uống một ngụm trà.

Tiêu Dương theo phản xạ lấy tay ôm tóc: “Tôi cảm thấy như bây giờ là được rồi...” Thời gian ở chung với Cảnh Minh Uy quá dài, Tiêu Dương nói chuyện có vẻ mạnh mẽ hơn trước kia, lá gan cũng lớn hơn không ít so với trước kia.

Đồ ăn rất nhanh liền mang đến, bởi vì Tiêu Dương bị đau dạ dày, nên loại thức ăn nhanh này không cần tốn nhiều thời gian nấu, có thể để cho Tiêu Dương lập tức ăn được.

Sau khi ăn xong Cảnh Minh Uy gọi phục vụ sinh muốn một chén nước sôi, lấy thuốc dạ dày, để cho Tiêu Dương uống.

“Bây giờ còn đau không?” Cảnh Minh Uy quan tâm hỏi.

Tiêu Dương lắc đầu: “Không đau như lúc trước.”

“Về nhà đi.” Cảnh Minh Uy muốn lái xe đưa Tiêu Dương về.

“Tôi muốn đi công ty.” Tiêu Dương kháng nghị.

Cảnh Minh Uy trực tiếp từ chối Tiêu Dương “Không được.”

“Trong nhà của tôi không có giường, tôi muốn về công ty.” Tiêu Dương xấu lắm, Tiêu Dương biết chiêu này dùng được, trên cơ bản Cảnh Minh Uy sẽ đáp ứng.

“Không có giường phải không? Được, quay về nhà của tôi.” Cảnh Minh Uy cười tà.

“A? Có giường có giường, tôi về nhà.” Trong lòng Tiêu Dương lập tức nổi lên ý thức về nguy hiểm, Cảnh Minh Uy cười rất đáng sợ na.

“Cậu vừa mới nói không có giường, quay về nhà của tôi.” Cảnh Minh Uy đập ga, xe chạy thẳng về nhà hắn.

Tiêu Dương thật cẩn thận tiến vào cửa nhà của Cảnh Minh Uy, sợ là có trá, đi đường rón ra rón rén.

Cảnh Minh Uy bật đèn: “Cậu định làm kẻ trộm à, ngồi đi.” Đi đến trước tủ quần áo, lấy ra hai bộ quần áo tắm: “Bộ mới này cho cậu, đi tắm đi!”

Tiêu Dương ngồi trên sofa rất không an ổn, vừa nghe phải tắm rửa, trong đầu bắt đầu miên man suy nghĩ: “A!! Tắm rửa...”

“Chẳng lẽ cậu hy vọng tôi tắm giúp cậu?” Cảnh Minh Uy đi đến trước mặt Tiêu Dương, xấu xa nhìn cậu.

“Không... Không, tôi tự mình làm.” Tiêu Dương vội vàng cầm quần áo chạy huỳnh huỵch vào phòng tắm.

Cảnh Minh Uy mở TV, trong đầu liền nghĩ đến chuyện Tiêu Dương, tự bản thân cũng không rõ sao lại thích cái tên vô dụng như vậy, lúc ý thức được bản thân thích cậu ta quả thực là kinh thiên động địa, nghĩ đến cái tên kia đáng người khuôn mặt tất cả đều không được, cộng thêm lại là một tên đàn ông siêu ngốc dĩ nhiên lại là đối tượng mình thích, Cảnh Minh Uy vì thế mà tinh thần uể oải vài ngày, hiện tại đã hoàn toàn nghĩ thông suốt cũng chấp nhận rồi, loại chuyện này không có cách nào nói rõ ràng, tóm lại có thể nhìn thấy cậu ta cũng rất thích, vấn đề là cái tên ngu ngốc kia hoàn toàn không có tự giác, một chút cũng đều không hiểu ý tứ của hắn, Cảnh Minh Uy vẫn vì thế mà cảm thấy phiền não.

Nhìn đồng hồ trên cổ tay, Tiêu Dương đi vào phòng tắm đã một giờ, “Sẽ không ngắt ở bên trong chứ”, Cảnh Minh Uy một cước đá văng cửa phòng tắm, thấy Tiêu Dương nằm ở trong bồn tắm, một nửa đầu chìm trong nước, trên mặt nước còn nổi lên bong bóng theo quy luật, trái tim Cảnh Minh Uy bị kéo căng,

bị Tiêu Dương làm cho sợ không nhẹ, tức giận ôm Tiêu Dương ra khỏi bồn tắm, lấy khăn mặt bắt đầu thô lỗ lau thân thể.

Tiêu Dương cảm thấy trên người bị ma sát đến ngứa, mơ mơ màng màng mở to mắt, một khuôn mặt siêu đẹp trai hiện lên trước mắt, Tiêu Dương thực sự không có sức chống cự đối với khuôn mặt của Cảnh Minh Uy, nhất là dựa vào càng gần lại càng loạn. Tiêu Dương không dám thở mạnh, để cho Cảnh Minh Uy phục vụ mình.

Khăn mặt từ trên người chuyển qua trên đùi, Tiêu Dương cảm thấy có chút không thích hợp, tựa hồ bụng dưới có một dòng khí khác thường đang di chuyển.

Tiêu Dương không tin nhìn phản ứng của hạ thân, tiểu đệ đệ đứng lên.

Cảnh Minh Uy đương nhiên cũng chú ý tới, cố ý quanh quẩn xung quanh bụng cùng đùi của Tiêu Dương, nhẹ nhàng chà lau.

Tiêu Dương hừ nhẹ ra tiếng: “Ừm...” Khuôn mặt vốn trắng bệch cũng trở nên đỏ ửng.

“Thực miễn cảm, như vậy liền cương rồi.” Cảnh Minh Uy xấu xa khiêu khích thân thể Tiêu Dương.

“Đừng sờ loạn, tôi tự mình lau...” Tiêu Dương giãy giụa muốn đứng lên, lại bị Cảnh Minh Uy ấn xuống.

“Không được, cậu phải chịu trách nhiệm.” Cảnh Minh Uy cúi người tới gần Tiêu Dương, ghé vào lỗ tai cậu nhẹ giọng nói, đồng thời dẫn đường cho hai tay Tiêu Dương tiến vào chỗ bụng dưới của mình: “Tôi cũng lên rồi.”

“A...” Tiêu Dương hít sâu, đầu óc trở nên hỗn loạn.

“Cậu nói làm sao bây giờ?” Cảnh Minh Uy trượt tay lên xuống.

“Như vậy không được...” Tiêu Dương không biết lấy khí lực ở đâu, đẩy Cảnh Minh Uy ra, chạy ra khỏi phòng tắm.

Cảnh Minh Uy phản ứng nhanh nhẹn, lập tức đứng dậy chạy theo, Tiêu Dương loã thể chạy trốn, Cảnh Minh Uy lợi dụng ưu thế của mình đánh về phía Tiêu Dương, an toàn ngã lên giường.

Ánh mắt của Cảnh Minh Uy cười hí thành một đường thẳng, ở trong mắt Tiêu Dương là vô cùng *** hèn.

“Lại trốn a?”

Tiêu Dương nằm trên giường, trên lưng còn bị Cảnh Minh Uy đè nặng, chỉ có thể không ngừng dùng hông xoay a xoay.

Bộ vị trọng điểm của Cảnh Minh Uy bị hông của Tiêu Dương không ngừng quấy rầy: “Nếu tiếp tục xoay nữa, hậu quả tự mình nhận lấy...” Hơi thở ấm áp phun lên cổ Tiêu Dương, lý trí gần như sụp đổ, Tiêu Dương cực lực chống cự, Cảnh Minh Uy cực lực nhẫn nại... Tục ngữ nói đàn ông không thể xúc động, một khi xúc động sẽ dùng nửa người dưới để suy xét vấn đề, bên trong bị không khí *** mĩ bao phủ... Tiếng đánh thân thể cùng tiếng rên rỉ vang lên bên tai không dứt.

...

“Mông đau muốn chết.” Tiêu Dương lộ ra khuôn mặt trắng bệch nằm ở trên giường không ngừng lặp lại những lời này.

Cảnh Minh Uy nghe được trong lòng lại là phiền lòng lại là hối hận, thật sự thương rồi, cảm giác không tồi, chỉ là người này thật sự rất phiền, cùng hấn náo loạn cả một buổi sáng.

“Tôi bôi thuốc cho cậu.” Cảnh Minh Uy đề xuất lần thứ 20 việc bôi thuốc mỡ cho Tiêu Dương.

“Tôi không muốn... Mông đau.”

“Tự mình bôi.”

“Không muốn... Toàn thân tôi đều đau...”

“Shit, vậy rốt cuộc cậu muốn thế nào.” Cảnh Minh Uy phát giận.

“Tôi muốn đánh máy tính, đánh máy tính tôi sẽ không thấy đau nữa.” Tiêu Dương nằm ở trên giường kiên quyết vô lại đến cùng.

“Máy tính ngày hôm qua không cầm về nhà.”

“Đi lấy đi lấy... Mông tôi đau.” Tiêu Dương kêu gào thể hiện mông cậu rất đau.

“Lại phiền, lại phiền tôi liền tiếp tục làm cậu, dù sao cũng là đau, rõ ràng một lần cho cậu đau đến đủ luôn.” Cảnh Minh Uy nhào người tới gần Tiêu Dương, biểu tình cực kỳ tối.

“Tôi muốn bôi thuốc...” Tiêu Dương chuyển ánh mắt qua hộp thuốc mỡ trong tay Cảnh Minh Uy.

“Tôi bôi cho cậu.”

“Tôi tự mình bôi...” Mặt Tiêu Dương đỏ lên.

“Đã là người của tôi rồi, còn thẹn thùng cái gì.” Cảnh Minh Uy kéo chăn ra, bóp thuốc mỡ.

“Nhẹ một chút na...” Tiêu Dương thỏa hiệp nằm ở trên giường mặc Cảnh Minh Uy xâm lược.

...

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:42 phút

Black O:

“Yoho, các đồng chí, tôi đến đây, hiện tại Aaron đối xử với tôi tốt lắm na, Aaron thật sự là người tốt, chẳng qua hắn rất thích nói tôi là người của hắn, chỉ là chúng tôi đều là đàn ông a, không thể kết hôn được (=0=y)”

“Ngày 24 tháng XX năm XX: AM 11:44 phút

Người trả lời AiYa:

“Cái gì cái gì? Các cậu đã muốn... Thật sự đã làm sao?? (), cảm giác được không!! Nói một chút cảm tưởng a, không thể kết hôn cũng không có vấn đề gì, giới tính không là vấn đề, quan trọng là các cậu yêu nhau, là yêu nhau , AiYa đã kích động đến không chịu được, té xỉu

”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:48 phút

Người trả lời Black O:

“Yêu nhau!? (〃〃〃)-*”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:49 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Nữ nhân, cô có ác tâm hay không, BO, cậu chẳng lẽ không phải đàn ông, là đàn ông cũng đừng không thực tế như vậy.”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:50 phút

Người trả lời Black O:

“Tôi có chút mơ hồ a ”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:50 phút

Người trả lời MajorCloud:

“Hai người đàn ông... BO... Kỳ thật hai người đàn ông cũng không có gì là không thể, tôi đề cử cho cậu một cái máy tính, bên trong đều là GV, cậu có thể tham khảo một chút...”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:52 phút

Người trả lời Black O:

“Gay!? Tôi là gay sao? =@~@=”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:53 phút

Người trả lời BeastFlame:

“Kỳ thật làm gay không có gì không tốt, xem ra sự tình đã định thành kết cục.”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:54 phút

Người trả lời MotherLand:

“Thật là gay... Toàn thân rét run, không giúp được cậu, phải bảo trọng.”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:55 phút

Người trả lời JoyToy:

“Oh, no, gay, my brother, I can’t support, but I well-wishing to you.”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:56 phút

Người trả lời CuteTom”

“VẬY CẬU THÍCH HẮN SAO? CẢM THẤY TRONG TẤT CẢ ĐÀN ÔNG CHỈ CÓ THỂ LÀ HẮN CHỨ?”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:58 phút

Người trả lời Black O:

“Tôi thích hấn, hấn đối xử với tôi tốt lắm, tôi chỉ có cảm giác như vậy với hấn (+ +) ”

“Ngày 24 tháng XX năm XX, AM 11:59 phút

Người trả lời AiYa:

“Không... Đúng vậy, BO, chúng mừng cậu, AiYa dựa vào nhiều năm kinh nghiệm có thể nói cho cậu, cậu là thương hấn, mà hấn cũng là yêu cậu

///(^v^) hưng phấn, BO là tiểu công hay là tiểu thụ?”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:00 phút

Người trả lời Black O:

“Tiểu công!? Tiểu thụ!?”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:00 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Nữ nhân, một vừa hai phải thôi, BO, là đàn ông cũng đừng nằm mơ, lợi dụng hấn, đùa chết hấn, lại lấy ra roi đặc chế, đây mới là điều cậu phải làm.”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:02 phút

Người trả lời AiYa:

“Anh cái tên đàn ông thích ngược tâm + ngược thân này, chờ bản thân biến thành như vậy đi, nhìn thấy hạnh phúc của người ta anh liền ghen tị, thật sự là không có phong độ đàn ông.”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:04 phút

Người trả lời Client Chicken:

“Tôi không tranh với cô, tôi cho cô...”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:05 phút

Người trả lời Ruking:

“Gay, ở trước máy tính tình khiết ủng hộ cậu...”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:06 phút

Người trả lời MQ:

“BO (bưu lệ), mặc kệ là nam hay là nữ, tóm lại có người muốn cậu, tôi này làm huynh đệ cũng thấy an tâm.”

“Ngày 25 tháng XX năm XX, AM 00:07 phút

Người trả lời Black O:

“Tôi... Tôi còn chưa quen đâu... //|°”

...

“Cậu đang xem cái gì?” Cảnh Minh Uy lau tóc đi ra từ phòng tắm.

“Không có gì...” Tiêu Dương nhanh chóng gấp máy tính lại.

“Đừng giấu nữa, tôi thấy rồi, một cái BBS.” Cảnh Minh Uy ngồi ở bên cạnh với qua bả vai Tiêu Dương mở máy tính một lần nữa.

“Đừng nhìn... Không có gì.” Tiêu Dương dùng hai tay che màn hình.

Cảnh Minh Uy kéo hai tay Tiêu Dương ra, xem nội dung trên màn hình: “Không nghĩ tới người ủng hộ còn rất nhiều nha.”

“Không có... Không có...” Tiêu Dương cũng không biết đang nói không có cái gì.

“Cho cậu một cơ hội cho cậu nói, muốn hay không làm người của tôi.”

“Để cho tôi suy nghĩ suy nghĩ nha...” Tiêu Dương sốt ruột.

“Còn muốn suy nghĩ? Tôi đây không phải thực giảm giá? Tôi nghĩ là quên đi, tôi không cần cậu.” Cảnh Minh Uy nói xong liền rời khỏi Tiêu Dương.

Tiêu Dương vội vàng túm lấy Cảnh Minh Uy: “Đừng đi a... Em làm là được, đừng đi a!”

“Tốt, anh không đi, chẳng qua tâm hồn đã bị tổn thương...” Thanh âm của Cảnh Minh Uy hơi khàn vội vàng hôn lên môi Tiêu Dương, liếm vị ngọt ngào trong khoang miệng Tiêu Dương đến khi khó thở mới không tình nguyện buông môi ra. Bàn tay tiến vào trong quần áo của Tiêu Dương, nhẹ nhàng vuốt ve làn da: “Dùng thân thể ra sức an ủi anh đi.”

...

Hacker BO cùng Cảnh tổng tài đạt thành nhận thức rồi, nhưng mà nhân sinh còn có một đoạn đường rất dài phải đi, tương lai bọn họ còn phải đối mặt với rất nhiều chuyện, đó là quá trình tất yếu trên con đường tình cảm, còn phải dựa vào chính bọn họ để đi qua mỗi một chỗ nhấp nhô, hy vọng bọn họ có thể bạch đầu giai lão.

End.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hacker-otaku-vs-tong-tai>